

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/50/2017
Identifikačné číslo spisu: 8716210015
Dátum vydania rozhodnutia: 04.10.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Ľubomíra Kúdellová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:8716210015.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: AUPARK a.s., so sídlom Einsteinova 18, 851 01 Bratislava, IČO: 47 240 377, zastúpeného advokátskou kanceláriou Bartošík Šváby s.r.o., so sídlom Plynárska 7/A, 821 09 Bratislava, IČO: 35 929 049, proti žalovanému: METALUS, spol. s r.o., so sídlom Hraničná 13, 058 01 Poprad, IČO: 36 482 706, zastúpeného advokátskou kanceláriou Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Námestie svätého Egídia 40/93, 058 01 Poprad, IČO: 44 250 029, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, vedenej na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 16Cb/283/2016, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo 6. apríla 2017, č. k. 5Cob/17/2017-220, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a .

II. Žalobca m á proti žalovanému n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) uznesením zo 6. apríla 2017, č. k. 5Cob/17/2017-220 potvrdil uznesenie Okresného súdu Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) zo 7. decembra 2016, č. k. 16Cb/283/2016-83, ktorým súd prvej inštancie vo výroku I. uložil žalovanému povinnosť zložiť v lehote 3 dní od vykonateľnosti uznesenia do úschovy súdu prvej inštancie sumu 82.567,96 eur, vo výroku II. priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania a vo výroku III. uložil žalobcovi povinnosť podať v lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia proti žalovanému. Odvolací súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že zo strany žalovaného nebolo uhradené nájomné za obdobie od 3. marca 2016 do 9. novembra 2016, pričom nie je rozhodujúce právne posúdenie tohto dlhu, či ide o dlh z titulu nájomného alebo z titulu bezdôvodného obohatenia, pričom žalobcovi bez ohľadu na výsledok súbežne prebiehajúceho súdneho konania vedeného na Okresnom súde Bratislava III vznikne nárok na zaplatenie dlžnej sumy. Pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného obohatenia bola podľa odvolacieho súdu rozhodujúca tá skutočnosť, že v uvedenom období žalovaný užíval priestory vo vlastníctve žalobcu, pričom za toto užívanie je žalovaný povinný žalobcovi zaplatiť. Zloženie peňažnej sumy do úschovy nie je takým opatrením, ktoré by z hľadiska dlhu, ktorý za uvedené obdobie vznikol, bolo neprimerané. Odvolací súd bol toho názoru, že uznesenie súdu

prvej inštancie je vykonateľné, pričom žalovaný poukázal na to, že jeho majetková situácia nie je taká, že by nebolo možné proti nemu viesť exekúciu. Ako nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd aj námietku žalovaného týkajúcu sa neosvedčenia nároku vo veci samej s poukazom na skutočnosť, že žalovaný užíva nehnuteľnosť vo vlastníctve žalobcu a žalobcovi tak vzniká nárok proti žalovanému na zaplatenie peňažnej sumy za užívanie nehnuteľnosti.

2. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal dňa 26. júna 2017 dovolanie žalovaný, ktorým navrhol, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ako aj uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu v spojení s uznesením súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenie zamietne. Prípustnosť dovolania je podľa žalovaného daná podľa ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p.

3. Dovolateľ uviedol, že v odvolaní proti uzneseniu súdu prvej inštancie z 13. januára 2017 a následne vo vyjadrení z 20. februára 2017 špecifikoval a podrobne odôvodnil odvolacie námietky, pričom na toto odôvodnenie v plnom rozsahu v dovolaní poukazuje. Podľa žalovaného odvolací súd vyjadril všetky dôvody v bode 9 svojho rozhodnutia, pričom podľa jeho názoru tým odvolací súd porušil povinnosť vysporiadať sa s argumentáciou sporovej strany, ak je táto pre rozhodnutie vo veci podstatná. Odvolací súd sa zaoberal len dôvodnosťou nároku žalobcu, pričom sa nezaoberal osvedčením hrozby zmarenia exekúcie. Dovolateľ uviedol, že nariadené neodkladné opatrenie je podľa jeho názoru likvidačné, pričom odvolací súd sa len obmedzil na konštatovanie, že je primerané právu, ktorého budúci výkon je ohrozený, pričom neuviedol, z akého dôvodu. Ďalej žalovaný v dovolaní uviedol, že s námietkou faktickej nevykonateľnosti neodkladného opatrenia sa žiadnym spôsobom nevysporiadal. Rovnako odvolací súd nezaujal stanovisko k skutočnosti, že žalovaný sa nemôže bezdôvodne obohatiť užívaním veci, ktorej užívanie mu umožňuje právoplatné rozhodnutie iného súdu, a nevysporiadal sa ani s otázkou predčasnosti rozhodnutia o trovách konania.

4. Žalobca v písomnom vyjadrení k dovolaniu žalovaného z 11. augusta 2017, navrhol, aby dovolací súd dovolanie žalovaného odmietol, pričom uviedol, že žalovaný nepreukázal nesprávnosť postupu súdu, nesúlad postupu súdu s Civilným sporovým poriadkom a ani nepreukázal žiadne pochybenie súdu v ktoromkoľvek štádiu konania. Dovolanie prípustné podľa § 420 C. s. p. je možné odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení a dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada. Dovolateľ v celom dovolaní neuviedol v čom presne bol procesný postup nesprávny, v čom spočíva vada, čím súd znemožnil strane uskutočniť jej patriace procesné práva a už vôbec nepreukázal zásah do práva na spravodlivý proces.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas žalovaný, v neprospech ktorého bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpený advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok žalovaného treba odmietnuť.

6. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) dovolací súd uvádza, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok podľa Civilného sporového poriadku prešlo koncepčnou zmenou, ktorá vychádza z toho, že dovolanie je koncipované ako mimoriadny opravný prostriedok strany sporu. Je tak v zásade na strane sporu, akým spôsobom pristúpi k ochrane svojich subjektívnych práv, keďže odstraňovanie nedostatkov rozhodnutia a konania jemu predchádzajúceho prostredníctvom (mimoriadnych) opravných prostriedkov je výlučne v dispozícii strán sporu. Uvedené znamená, že výsledok dovolacieho konania je vo veľkej miere závislý od kvalitatívnej stránky dovolania, teda od samotného vymedzenia dovolacieho dôvodu dovolateľom.

7. Výrazom koncepčnej zmeny dovolania je aj tá skutočnosť, že dovolací súd (a ani súd prvej inštancie) s výnimkou prípadu uvedeného v ustanovení § 436 C. s. p. nevyvíja žiadnu procesnú aktivitu k dovolateľovi zameranú na odstránenie nedostatkov dovolania a dovolací súd je povinný pracovať s

takým dovolaním, aké podala strana sporu (k tomu vid' aj uznesenie veľkého senátu občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu z 19. apríla 2017, sp. zn. 1VCdo/2/2017, bod 32).

8. Povinnosť podávať kvalifikované, jednoznačné a úplné dovolania, v ktorých sú dovolacie dôvody vymedzené spôsobom stanoveným zákonom, má zabezpečiť povinné právne zastúpenie dovolateľa (§ 429 ods. 1 C. s. p.). Zákon predpokladá, že advokát je subjektom, ktorého odborné znalosti a schopnosti majú kvalifikovaným dovolaním prispieť k priebehu dovolacieho konania. Uvedené vyplýva z čl. 11 ods. 3 Základných zásad Civilného sporového poriadku, podľa ktorého advokát ako osoba s vysokoškolským právnickým vzdelaním, ktorý sa verejne hlási k určitej profesii, sa považuje za schopného konať s náležitou znalosťou veci spojenou s touto odbornosťou, ako aj z ustanovenia § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, podľa ktorého je advokát povinný dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. To znamená, že všetky úkony uskutočnené advokátom majú obsahovať všetky náležitosti úkonov stanovených zákonom (vrátane vymedzenia dovolacích dôvodov).

9. Dovolanie prípustné podľa § 420 C. s. p. možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.). V rámci vymedzenia dovolacieho dôvodu v súlade so zákonom platí, že ho nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.). Pokiaľ dovolateľ nevymedzí ním tvrdený dovolací dôvod uvedeným v ustanovení § 431 C. s. p. a pokiaľ pri vymedzení dovolacieho dôvodu dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom, sú splnené zákonné predpoklady pre odmietnutie dovolania podľa § 447 písm. f/ C. s. p., v zmysle ktorého dovolací súd odmietne dovolanie, ak nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi, alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435.

10. Pre vymedzenie dovolacieho dôvodu podľa § 431 C. s. p. platí, že ak dovolateľ namieta vadu zmätočnosti v zmysle ustanovenia § 420 C. s. p., musí uviesť, ktorou z väd zmätočnosti uvedenej pod písm. a/ až f/ je podľa jeho názoru rozhodnutie odvolacieho súdu, resp. konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, poznačené a zároveň je jeho povinnosťou v súlade s ustanovením § 431 ods. 2 C. s. p. uviesť, v čom konkrétne táto vada spočíva. Iba ak sú tieto podmienky splnené, môže dovolací súd pristúpiť k preskúmaniu, či je dovolateľom tvrdený dovolací dôvod aj skutočne daný. Ak v dovolaní nie je jednoznačne uvedené, v čom konkrétne spočíva dovolateľom tvrdená vada zmätočnosti, dovolací súd na rozdiel od právnej úpravy účinnej do 30. júna 2016 nie je oprávnený nahrádzať pasivitu dovolateľa, resp. nahrádzať úkony, ktoré bol povinný uskutočniť jeho právny zástupca ako osoba známa práva a hľadať v texte dovolania, prípadne v predložennom spise, čo by prípadne mohlo predstavovať vadu zmätočnosti podľa ustanovenia § 420 C. s. p. (rovnako vid' aj uznesenie najvyššieho súdu z 24. augusta 2017, sp. zn. 3Obdo/19/2017, bod 16).

11. Vyššie uvedený záver (vid' bod 10) znamená, že pre vymedzenie dovolacieho dôvodu v súlade so zákonom (§ 431 C. s. p.) nepostačuje, ak dovolateľ v rámci textu dovolania uvedie, že sa odvolací súd nevysporiadal s jeho argumentáciou uvedenou v odvolaní, prípadne, že odvolací súd svoje závery dostatočným spôsobom neodôvodnil.

12. Dovolací dôvod je vymedzený v súlade s ustanovením § 431 ods. 2 C. s. p. iba v tom prípade, ak dovolateľ v dovolaní výslovne uvedie, že odvolací súd (prípadne aj súd prvej inštancie) akým konkrétne špecifikovaným procesným postupom, ktorý považuje dovolateľ za nesprávny, mu znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom je nevyhnutné, aby dovolateľ špecifikoval, aké konkrétne jemu patriace procesné práva mu odvolací súd (prípadne aj súd prvej inštancie) svojim nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať. Až v prípade, ak je dovolací dôvod vymedzený uvedeným spôsobom, môže dovolací súd pristúpiť k skúmaniu prípustnosti (a dôvodnosti) podaného dovolania. Úlohou dovolacieho súdu je tak z dovolateľom vymedzeného dovolacieho dôvodu iba posúdenie, či došlo zo strany konajúceho súdu nižšej

inštancie k ním tvrdenému nezákonného zásahu do konkrétneho jemu patriaceho procesného práva predstavujúceho v okolnostiach rozhodovanej veci porušenie práva na spravodlivý proces.

13. Vo veci rozhodujúci senát dovolacieho súdu dospel k záveru, že žalovaný nevymedzil ním tvrdený dovolací dôvod podľa § 431 ods. 1 v spojení s § 420 písm. f/ C. s. p. vyššie uvedeným spôsobom (viď body 10 a 12 vyššie). V rozhodovanej veci žalovaný vo svojom dovolaní iba skonštatoval, že odvolací súd sa nevysporiadal s jeho argumentáciou uvedenou v odvolaní, resp. že niektoré čiastkové závery dostatočným spôsobom neodôvodnil. Dovolateľ však v dovolaní neuviedol, či práve v ním uvádzanom nevysporiadaní sa s jeho odvolacou argumentáciou, resp. v nedostatočnom odôvodnení rozhodnutia, videl nesprávny procesný postup, ktorým mu mal odvolací súd znemožniť realizáciu jemu patriacich procesných práv v takej miere, že v rozhodovanej veci malo dôjsť k porušeniu práva na spravodlivý proces. Z obsahu dovolania taktiež nie je zrejmé, aké konkrétne procesné právo (práva) žalovaného malo (mali) byť rozhodnutím odvolacieho súdu porušené.

14. Zároveň dovolací súd poukazuje na skutočnosť, že pri vymedzení dovolacieho dôvodu, resp. pri odôvodňovaní dovolania postupoval žalovaný v rozpore s ustanovením § 433 C. s. p., keď napriek zákonnej nemožnosti vymedzenia dovolacieho dôvodu poukázaním na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom, žalovaný v dovolaní výslovne poukázal na svoje odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie z 13. januára 2017 a na svoje vyjadrenie z 20. februára 2017 (strana 5 dovolania), na ktoré v celom rozsahu vo svojom dovolaní odkázal.

15. Nad rámec už uvedeného (viď body 13 a 14 vyššie) pozornosti dovolacieho súdu neušlo, že žalovaný vo svojom dovolaní v zásade polemizuje so správnosťou záverov súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu o splnení zákonných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia. V dovolaní tak dovolateľ namietá (ne)správne právne posúdenie vecí súdmi nižšej inštancie. Nesprávne právne posúdenie predstavuje v zmysle § 432 ods. 1 a 2 C. s. p. relevantný spôsob vymedzenia dovolania prípustného podľa ustanovenia § 421 C. s. p., nesprávnym právnym posúdením vecí však nemožno odôvodniť dovolanie prípustné podľa § 420 C. s. p. Nesprávne právne posúdenie nezakladá vadu zmätočnosti (viď uznesenie najvyššieho súdu z 20. decembra 2016, sp. zn. 2Cdo/1286/2015, publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 3/2017 pod R 24/2017).

16. Nakoľko dovolateľom tvrdený dovolací dôvod podľa § 431 ods. 1 C. s. p. (namietaná vada zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ C. s. p.) nebol vymedzený v súlade s ustanovením § 431 ods. 2 C. s. p., najvyšší súd dovolanie žalovaného odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. f/ C. s. p.

17. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C. s. p.). O výške trov dovolacieho konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

18. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.